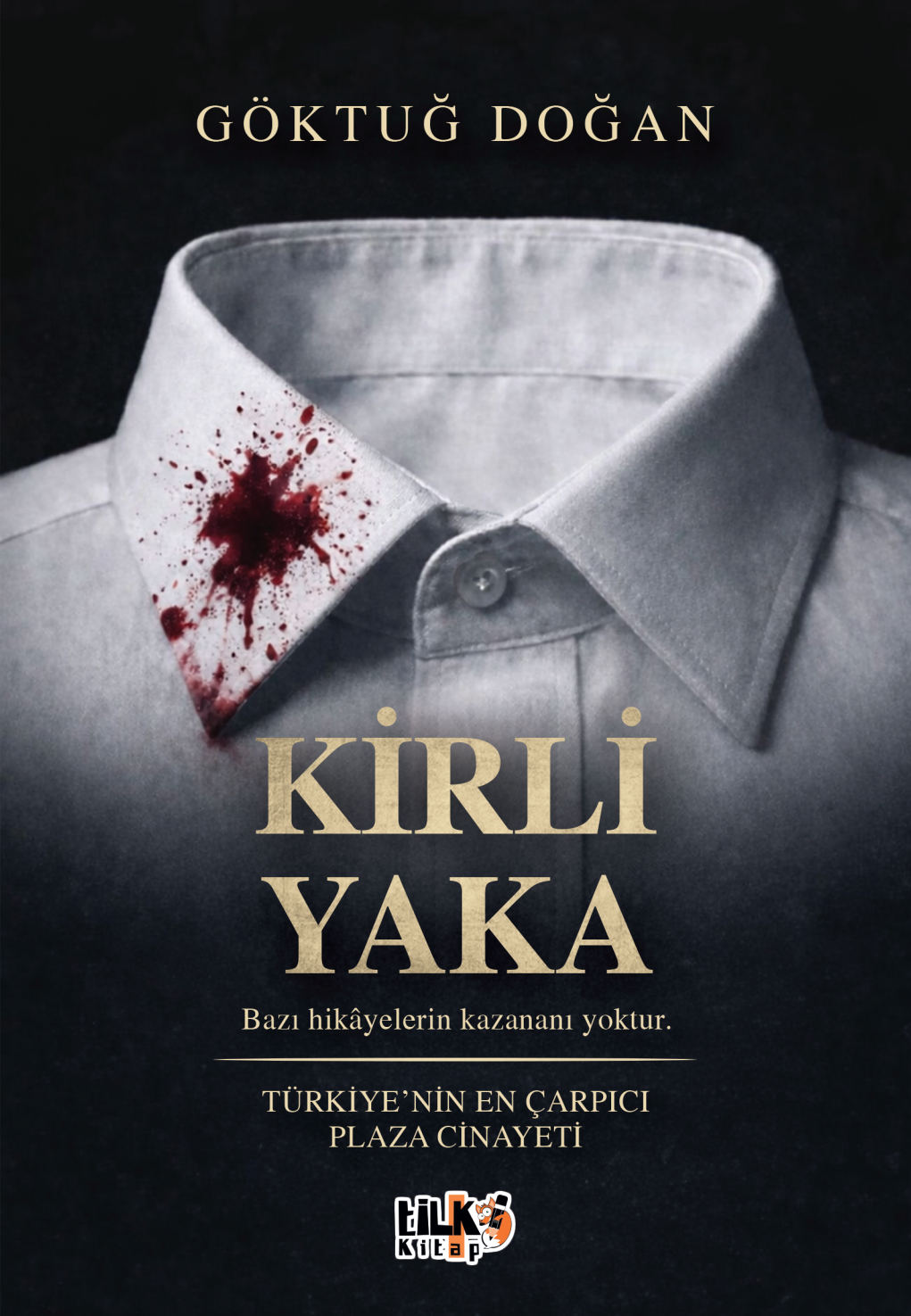
GÖKTUĞ DOĞAN

KİRLİ YAKA

Bazı hikâyelerin kazananı yoktur.

TÜRKİYE'NİN EN ÇARPICI
PLAZA CİNAYETİ

Tilki Kitap

tilki
Kitap
yayınevi

Kirli Yaka
Göktuğ Doğan

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
tilki@matbumedya.com
0850 304 22 03
Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik
Editör: Tuba Aslantaş
Sayfa Tasarım: Seda Taşçı
Kapak Tasarım: Merve Ökten

1.Basım, İstanbul, Şubat 2026
ISBN: 978-625-5779-93-9
Tilki Kitap Matbaa / İstanbul
Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo…) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

KİRLİ YAKA

Göktuğ Doğan

YAZAR HAKKINDA

Göktuğ Doğan , ODTÜ İşletme mezunu,13 yıla aşkın süredir özel sektörde operasyon ve raporlama alanlarında yöneticilik yapan bir yazardır. İş dünyasında edindiği gözlem gücünü, insan psikolojisine duyduğu merak ve anlatma tutkusuyla birleştirerek karakter odaklı hikayeler kaleme almaktadır.

Yazarlığın yanı sıra doğaçlama tiyatro ve kamera önü oyunculuk alanlarında da çalışmalar içinde yer almakta olup şan eğitimi de almaktadır. Spor ve seyahat de diğer tutkuları arasındadır.

Eserlerinde insanın iç dünyası, yüzleşme ,dönüşüm ve karanlık yönler ön plana çıkar.

Kendini Bul adlı kişisel gelişim kitabının ardından kaleme aldığı Kirli Yaka, yazarın polisiye ve psikolojik gerilim türündeki ilk romanıdır.

Ön Söz

İlk kitabım "Kendini Bul" ile insanın içsel yolculuğuna, kendini tanıma çabasına vurgu yapıp, insan karakterinin oluşumu sürecinde ailenin, çevrenin, egolarımızın ve kişisel farkındalıklarımızın karakterimize etkilerinin neler olabileceği üzerine konuştuk.

Okurlarım bu kitapta kendi hikâyelerinden izler buldu, yüzleşmeler yaşadı, sorguladı ve umarım değişimi bekledikleri noktalarda kendilerine değişim alanları açtılar.

Şimdi ikinci kitabım "Kirli Yaka" ile bambaşka bir dünyanın karanlık yüzüne uzanıyorum. Bu kez anlatı içsel bir arayıştan çok; güç, hırs, ihanet ve cinayetle örülü modern iş yaşamının görünmeyen tarafına odaklanıyor.

Parlak plazaların ardındaki karanlığı, en temiz görünen yakaların bile kirli olabileceğini ve insanın güç, kin ve aşk uğruna neleri feda edebileceğini tüm çıplaklığıyla ortaya koymak istedim.

Geçmiş travmaların günümüz hırslarını yarattığı dünyada düzgün bir bugün kurulabilir miydi?

Kin ve nefretin olduğu yerde insan merhametinden söz edilebilir miydi?

Yalnızlığın panzehri, sonu belli olan gönül yolculuğuna çıkmak mıydı? Ve en sonunda masumiyet sessiz çığlıklar içinde yaşarken, kötülükler kendi gürültülerinde boğulabilir miydi?

Tüm bu soruların cevaplarını ararken "Kirli Yaka" da yaşayanların sonunu da öğreneceğiz.

Kirli Yaka

Saat 05.30 sularında yine gözü açıldı. Az uykunun verdiği yorgunluk ve tekrar uyuyamayacağının endişesi ile yatağında dönüp durdu. Bir saat sonra zaten uyanacağını düşünerek uykuya dalmanın gereksiz oluğunu düşündü.

Kafasında yine benzer bir gün mü olacak yoksa küçük problemlerin büyük krizlere döndüğü bir gün mü yaşanacak diye düşünürken alarm sesiyle irkildi. Alarmını her zaman kalkacağı saatten birkaç dakika öncesine kurardı. Bu ona biraz daha yatakta miskin vakit geçirme imkânı verirdi. Kendini zorlayarak yataktan çıktı ve duş almak için hazırlığa geçti.

Evde hazırlanma süresi o kadar uzuyordu ki acaba gideceği yeri mi sevmiyordu yoksa bu miskinlik zaten onda mevcut olan bir şey miydi? Bu soru kafasını kemiriyordu. Duşunu alıp giyindikten sonra kahvaltı bile yapmadan evden çıktı. Hava yine mevsime göre sıcak da olsa gri ve kapalıydı. İnsanın içini açan olaylar olmadığı gibi sanki hava da aynı şekilde mutsuzdu, sanki onu da içten içe rahatsız eden bir şeyler vardı.

Aceleyle bir yerlere yetişmeye çalışan insanların yarattığı trafikte kendisini rahatlatacak müzikler dinleyerek ofisine gitmeye çalışıyordu. Vardığında girişteki asansör sırasının hafta başı olması sebebiyle aşırı kalabalık olduğunu gördü.

Herkes mi kendisi gibi erken uyanıp yatakta döndü durdu yoksa onları uyutmayan çocukları mıydı diye sorguladı suratlarında beliren yorgunluğu görünce? Yaklaşık yirmi dakika sırada bekledikten sonra asansörün kuyruğunun başına kendisini

atabildi. Bu süre bir plaza için gayet sorunsuzdu. On sekizinci katta indi ve etrafın sarı şeritlerle çevrili olduğunu gördü. Yine bir yerlerde tadilat yapıldığını düşündü. İçeri usul usul ilerlerken herkesin bembeyaz ve korku dolu yüzünü görmek onda hiçbir his uyandırmamıştı. İnsanlardaki bu cansızlık ve donuklukla her gün karşılaşıyordu ama bugün sanki bir şeyler farklıydı.

Doğu zaten gördüğü rüyadan dolayı güne farklı başlamıştı. Uzun zamandır rüya görmüyordu ya da gördüğü rüyaları hatırlamıyordu ama bu sefer en ince ayrıntısına kadar hatırlıyordu gördüklerini. İfadesiz bir şekilde yürürken omzuna bir kol uzandı, onu geriye çekti.

— Şeridi görmüyor musun? diyen bağırış kulağında yankılandı.

İfadesi tekrar yerine geldi. O kadar uykusuzdu ki sanki yatağından hiç ayrılmamıştı ve birisi kalkması için ona bağırıyormuş gibi hissetti ama o ayaktaydı, üzerinde iş kıyafetleri vardı ve çevresinde bir insan kalabalığı. "Neler oluyor burada?" diye sormaya yeltenecekken konuşmasına fırsat verilmeden olduğu yerden uzaklaştırıldı.

Tam o sırada en yakın arkadaşı Onur ile karşılaştı. Onur belki de şirketin en eğlenceli ve umursamaz adamıydı ama bugün onda da tuhaf bir şeyler vardı. Onun da suratı diğerleri gibi bembeyaz ve soluktu. Her zamanki neşesi ile onu karşılayan arkadaşını da sarsan bir şeyler oldu demek ki? Doğu, Onur'a "neler oluyor?" diye sormaya yeltendiğinde, Onur "Bunun olacağı belliydi" diye içinden söylenmeye başlamıştı. Doğu anlamıyordu. O kadar geç gelmemişti ofise ama herkes sanki bir adım onun ötesindeydi. Bazen kendi içinde böyle hissediyordu. Bazı günler herkes bir adım ötede bazı günler herkes çok adım geride.

Herkes oradaydı ama bir kişi eksikti. Herkes yokken bile her zaman orada olan kişi bugün yerinde yoktu. Şeritlerin içerisinden birkaç üniformalı gözüktü. Hemen arkalarında bir sedye belirdi, üstü örtüyle kapalıydı. Hızlı adımlarla Doğu'nun yanından geçtiler ve asansöre yöneldiler. Hemen arkalarından saçları kırlaşmış muhtemelen ellilerine yaklaşmış bir üniformalı, anlaşıldığı kadarıyla önceki üniformalılardan daha yetkili kimse:

— Hiç kimse bir yere ayrılmasın, soruşturma devam edecek diye yüksek sesle herkesi uyardı ve asansöre yöneldi.

"Soruşturma mı dedi o? Ama klasik inşaat firmasında ne soruşturmasıydı bu? Kime ne olmuştu ve neden hiç kimse net bir açıklama yapmıyordu?" diye düşünerek tekrar ilerde duran Onur'un yanına gitti. Olayları en ince ayrıntısına kadar öğrenmeye ihtiyacı vardı. Onur'un solgun yüzü, üniformalıların birer birer çıkmasından sonra biraz daha açılmaya başladı.

— Kurtulduk, Doğu evet kurtulduk ondan, diye fısıldamaya başladı.

— Ne diyorsun Onur, açık konuşur musun? Kim vardı o sedyede, neler oluyor burada? diye sordu.

— Biri bizim yıllardır yapamadığımızı yaptı ve istediğimiz sonunda oldu, diye ekledi Onur.

Doğu, Onur'un bu kadar rahat ve soğukkanlı olmasını garipsedi. Doğu tekrar rüyasına döndü, bugün gerçekleşen cinayet rüyasında işlenmişti. Evet, Doğu da biliyordu, Tuncay artık yoktu. Rüyasında yaşadıklarının üzerinden çok vakit geçmeden şimdi tam karşısında, gözleri açık bir şekilde iken gerçekleşiyordu olaylar. Tuncay kimselerle anlaşamayan, kendisinden pozisyon olarak daha aşağıda gördüğü insanlara yukardan bakan, kendisinden üst pozisyonlardaki kişilere de her türlü özeni gösteren,

saygıda kusur etmeyen biriydi. İçkiye ve genç kızlara da aşırı düşkündü. Kariyer hayatını bu düzlemde gayet yolunda götürüyordu. Her ne kadar altında çalışan ekibinden çok şikâyet alsa da kendi üstündekilerle iyi iletişim kurarak kariyerini iyi bir yere getirmişti.

Ancak sosyal hayatı tam tersi bir düzlemde ilerliyordu; onun için içkiye ve genç kızlara düşkünlüğü her zaman bir problem yaratıyordu. Tuncay kırklarının başındaydı ve hayatında her zaman bir şeyleri eksik yaşadığına inanıyordu. Altı kardeş büyümeleri ve taşradan İstanbul'a gelmesi, çocukluk ve ergenlik dönemlerinin Kars'ta geçmiş olmasının hayatını istediği gibi şekillendirememesine neden olduğunu düşünüyordu.

Daha ergenlik yıllarında İstanbul'u ve orada yapabileceklerinin hayalini kuruyordu. Tuncay zor bir çocukluk geçirmişti. Ailesinin ona verdiği ismi taşıyacak bir hayat yaşayamayacak olmaktan dolayı hep bir endişe duyuyordu. Ailesi çiftçilikle uğraşıyordu ve Tuncay'ın doğumuna yakın kırsalda iyi mahsul topladıkları için ona bu ismi layık görmüşlerdi.

Tuncay küçüklükten itibaren babasının işinde uzmanlaşmak istemiyordu. Hayalleri büyük şehirdi ve kendisini oraya atabilmek için çok çalışması gerekiyordu. Bu durum; küçüklükten beri arkadaşlık, dostluk, sosyalleşme ve kadın ilişkilerinde de eksik yaşamasına sebep oldu. Küçüklükten itibaren de utangaç bir mizacı olduğu için zaman zaman beğendiği insanlar olmasına rağmen onlarla iletişim kurmakta çok zorluk çekiyordu.

Bu durum lise hayatı boyunca peşini bırakmadı. Üniversite sınavlarında çocukluktan beri hayalini kurduğu İstanbul'da yaşamasını sağlayacak puanı yakalamıştı ama ailesinin tercihi ile İstanbul yerine Ankara yazmak zorunda kalmıştı.

Başlarda bunu kabullenmiş gibi görünse de İstanbul'da yaşama şansının elinden alınması onu derinden üzmüştü.

Lise bitimine kadar tanışmadığı içki ile başkentte, Ankara'da tanışmıştı. Bu durum onun tıp eğitimine zarar veriyordu. Derslerde bocalamaya başladı ve üçüncü sınıfın başlarındayken hem alttan aldığı derslerin fazlalığı hem de devamsızlık problemi nedeniyle okul kaydı iptal edildi. İçkiyi hayatına kattıktan sonra onunla sıkı arkadaş olan Tuncay daha da fazla içmeye başladı. Ailesine okulla ilgili durumdan hiç bahsedemedi. Ailesi yıllarca büyük bir hırs ve gayretle çalışan Tuncay'ın derslerinde hiçbir problem yaşamayacağına inanıyordu. En yakın arkadaşı ve ev arkadaşı olan Selim ile de ilişkileri bozulmaya başlamıştı.

Eve sürekli sarhoş gelmesi Selim ve kız arkadaşı Aylin'i rahatsız ediyordu. Bu süreçte hareketlerindeki dengesizliği kendisi de fark ediyordu. Bir gece ölecekmiş gibi hissederek krize girdi, Selim ve Aylin'in desteğiyle hastaneye gittiklerinde Tuncay kendisine konulan bipolar bozukluk ve panik atak hastalığı ile yüzleşti.

Teşhis konulduktan bir süre sonra Selim ile Aylin de Tuncay'ı terk edip başka bir eve taşındılar. Bu süreçte Tuncay yaşadığı ekonomik krizle birlikte içki ve gönül ilişkilerini de geride bırakmıştı. Okuldan çıkan afla ailesinin, hayalini kurduğu tıp bölümüne devam edemese de İktisat bölümünden mezun oldu. Ailesine bu gerçeği uzun süre söyleyemedi.

Mezun olduktan sonra ilk iş Ankara'dan İstanbul'a geçmek oldu. Zaten küçüklükten beri bunun hayalini kuruyordu. Uzun bir süre içkiden ve gece yaşamından uzak durduğu için hayatı biraz düzene girmişti ama ailesine, tıp eğitimini tamamlamadığı bilgisi okuldan iletilince ailesi bu durumu kabul edemedi ve ona sırt çevirdi.

Selim'in içki konusunu da ailesine aktarması zaten bozuk olan arayı daha da kötüleştirmişti. Ailesinin sırtını dönmesi ve üniversitede istikrarlı arkadaşlık kuramaması Tuncay'ın hayalini kurduğu İstanbul'da bir başına kalmasına sebep oldu. İlk etapta İstanbul'da küçük, gündelik işler yapan Tuncay kendi eğitimine uygun olan inşaat sektöründeki işi İstanbul'a geldikten tam on dört ay sonra buldu. Fena bir maaş sayılmayacak bir ücretle işe başlayan Tuncay maddi gücünü kazandıkça içki ile olan arasındaki mesafesini de ufak ufak azaltmaya başlamıştı. İş çıkışlarında eve aldığı birkaç bira, yerini büyük rakı şişelerine bırakmaya başladı.

Daha fazla içki alabilmek ve gece de dışarı çıkabilmek için işinde daha fazla hırsla çalışıyor, onu iş yerinde iyi noktalara getirecek insanlarla iletişimini kuvvetlendirmek için de elinden geleni yapıyordu. Çabaları sonuç verdi ve kısa sürede terfi ve hatta prim aldı.

Sosyalleşmek için gittiği dans kulübünde tanıştığı Meral ise hemen ilgisini çekmişti.

Hayatı yavaş yavaş bir düzene girmiş gibiydi. Şirkette işleri gayet yolunda gidiyordu; iş çıkışlarında düzenli olarak Meral'le görüşüyordu. Meral'in Tuncay'la olan tek sıkıntısı buluştuklarında çok fazla içki tüketmesiydi. Zaman zaman Meral de ona eşlik etse de Tuncay'ın kendini dengeleyememesi problem yaratıyordu. Bir de üniversite yıllarında Tuncay'a konulan bipolar bozukluk teşhisiyle birlikte değişen ruh hâli, iletişimlerini toksik bir duruma sokabiliyordu. Her şeye rağmen ilişkilerine sahip çıkan ikilinin birliktelikleri günden güne daha sağlam bir hâle geliyordu. Tuncay sonunda aradığı kadını bulduğuna inanıyordu. Yıllardır hayatında ilgi eksikliği yaşadığı için Meral'in ilgisi ona

çok iyi hissettirmişti. Tuncay hem hastalığı hem de içkiye olan düşkünlüğü yüzünden Meral'in ondan kopmasının kaygısını yaşıyordu. O yüzden de bir an önce onunla ilişkisini daha ciddi bir noktaya taşımak hatta evlenmek istiyordu çünkü Meral'in ondan zamanla soğuyacağı endişesini taşıyordu. Meral dans eğitmenliği yapmasından dolayı ailesi ile zaten iyi bir ilişki içinde değildi. Tuncay'dan önce yaşadığı ilişkilerinin de istediği gibi gitmemiş olması sebebiyle Tuncay'la ciddiyete giden birlikteliğinde herhangi bir kaygı hissetmiyordu. İkili yakın bir sürede ailelerine haber vermeden kendi aralarında ufak bir nikâh ile evliliğe adım attılar. Nikâhlarına Tuncay'ın şirketten tanıdıkları ve Meral'in dans kulübünden arkadaşları katıldı. Evliliklerinin ilk günleri de ilişkilerinin başlangıcı gibi tutkulu ilerliyordu. Her ne kadar evlilik öncesi Tuncay'ın içki problemi devam etse de zaman zaman Meral de ona dâhil oluyordu. Hatta bazen Tuncay'a engel olabilmek için kendisi daha da fazla içebiliyordu. Bu sayede Tuncay Meral'e göz kulak olabilmek için daha ayık kalmak zorunda hissediyordu kendini. Evliliklerinin altıncı ayında beklenmedik bir haber aldılar ve ikili planlamadıkları bir şekilde çocuk sahibi olacaklarını öğrendi.

Bu durumu ikisi de beklemiyordu. Daha evliliklerinin başında böyle bir sorumluluğun ikisi için de fazla olacağını düşünüyorlardı. Tuncay'da kabullenemediği meseleler hala çözülmemişken böyle bir haber almak özellikle Meral'i inanılmaz endişelendirmişti. Ailesiyle de arası bozuktu ve kime içini dökeceğini bilmiyordu. Günler, haftalar ve aylar bu endişelerle geçerken doğuma az bir süre kalmıştı.

Meral'in çok sevdiği dans derslerine ara vermesi de onun psikolojisini derinden sarsmıştı. Birbirlerine karşı en hassas olmaları gereken dönemde bile Tuncay ile sürekli tartışıyorlardı.

Tuncay stres ve kaygısını azaltması için içkiye daha da sarılıyordu. Meral bu süreçte kendisini yapayalnız hissediyordu. Doğuma birkaç ay kalmıştı ve çevresinde ona destek olabilecek hiç kimse yoktu. Sadece dans atölyesinden bir iki arkadaşı ile düzenli görüşebiliyor ve hamilelik süreci yalnızlık içinde geçiyordu.

Meral ve Tuncay çifti için beklenen gün gelmişti. Bir erkek çocukları oldu. Doğuma ne Tuncay'ın ne de Meral'in ailesinden hiç kimse gelmemişti. Sadece Tuncay'ın şirketten arkadaşları ve Meral'in dans atölyesinden birkaç arkadaşı tebrik etmek için çiftin yanında olmuştu. Çocukla birlikte Meral ve Tuncay'ın evlilikleri de yeniden canlanmıştı. Başlarda zor olsa da minik Oğuz'un hayatlarına girmesinden ikisi de son derece mutlu olmuştu. Tuncay içkiyi epey azaltmıştı ve iş sonrası doğrudan eve dönüyordu. Hatta iş vaktinde arkadaşları ile geçen konuşmalarında işteyken Oğuz'u çok özlediğinden bahsediyordu.

İş arkadaşları da Tuncay'ın bu değişiminden son derece memnunlardı. Meral de her ne kadar dansa ara vermesinin hüznünü yaşasa da Oğuz'un varlığı onun yalnızlığına merhem olmuştu.

Tuncay bütün bu olumlu giden süreçle birlikte iş yerinde de genel koordinatör olmuştu. Bu onu hem maddi hem de manevi olarak çok mutlu etmişti. Yine yakın arkadaşlarının olduğu bir akşam yemeğinde bu süreci kutladılar. Yemekte Tuncay söz alarak biraz da alkolün etkisiyle eşi Meral ile birlikte olmanın mutluluğunu arkadaşlarına anlattı. Çocuk sahibi olduktan sonra içkiyi azaltan Tuncay hem işte yaşadığı olumlu gelişmelerden hem de Oğuz'un dünyaya gelmesinin ardından yaşadığı mutlulukla içkiye verdiği arayı bir günlüğüne de olsa bozmanın keyfini yaşıyordu. Gece gayet güzel giderken bir telefon bütün gecenin enerjisini bozmuştu.

Meral'in abisi geçirdiği motor kazasından dolayı ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılmıştı. Meral, annesi Sevcan'ın sesini uzun zaman sonra duymanın sevinciyle, abisinin durumunun şoku içinde gel git yaşıyordu. Tuncay ise Meral'in ailesi ile hiç karşılaşmadığı ne hissedeceğini bilmiyordu. Hastanede Meral'in yanında olması gerektiğini düşündü ve Oğuz'u yemekteki yakın arkadaşlarına emanet ederek hastanenin yolunu tuttular.

Tuncay alkollü olduğu için taksi çağırıp hastaneye geçtiler. Hastaneye geldiklerinde Meral'in annesi ve babası kapıda bekliyordu. Annesi aradan geçen zamana aldırmadan kızına sarıldı, babası yine mesafeli duruyordu. Tuncay, Meral'in annesi ile tokalaşarak kendisini tanıttı, babası kızına kuru bir merhaba dedikten sonra Tuncay ile tokalaşmadı.

Tuncay'ın yoğun alkol kokusu kayınpederinin hiç hoşuna gitmedi, memnuniyetsizliği yüzünden okunuyordu.

Tuncay bu durumdan oldukça rahatsız olmuştu. En mutlu gününün bu şekilde bölünmesi, eşinin ailesinin ona karşı tutumu Tuncay'ın "benim burada ne işim var diye söylenmesine sebep oldu ve o sırada abisinin durumu ile boğuşan Meral'e haber bile vermeden evin yolunu tuttu. Evdeki arkadaşları Tuncay'ın tek başına dönmesine çok şaşırdı. Tuncay eve girdiğinde arkadaşlarına kısa bir selam verip yatak odasına çıktı. İçkinin verdiği etki ile sızıp kıyafetleriyle yatağa boylu boyunca uzandı. Tuncay'ın hareketi arkadaşlarına son derece sorumsuzca geldi ama bir şey demeden Oğuz'la ilgilenmeye devam ettiler.

Sabah dört buçuk sularında doktordan Meral'in abisinin yoğun bakımdan çıkarıldığı haberi gelince derin bir nefes aldılar. Annesi Meral'e sıkı sıkı sarıldı, babası da uzun zaman sonra ilk kez gülümsüyordu Meral'e. İki gün boyunca zorlu geçen hastane süreci sona ermişti. Meral, abisinin durumunun düzelmesi ve

KİRLİ YAKA

İlk kitabı "**Kendini Bul**" ile okurlarını içsel bir yolculuğa çıkaran yazar, bu kez bir cinayet romanıyla bambaşka bir dünyanın kapılarını aralıyor. Şehrin gökdelenlerinden birinde, üst düzey bir yöneticinin ölümüyle başlayan soruşturma, kısa sürede sıradan bir cinayetin çok ötesine uzanır.

Gücünü kendi arzuları uğruna kullanan bir yönetici...
Sevgisizliğin içinde yanlış seçimler yapan bir kadın...
İntikam uğruna hayatlarını riske atmaktan çekinmeyen insanlar...
Tüm bu kirli düzenin ortasında kalan güçsüz ama masum bir adam...

Ortak çıkarlar, kirli hesapları örtbas etmek için kimleri bir araya getirir?
Geçmişin travmaları ve sevgisizlik, insanı kaç kez yanlış yola sürükler?
Gücün gerçeği susturduğu bir dünyada, cesaret gerçekten her şeyi değiştirebilir mi?

Beyaz yakalı dünyanın kusursuz görünen yüzü çatladıkça, geriye tek bir soru kalır:

Kimin yakası gerçekten temiz?

tilkikitap.com

KDV muafiyeti uygulanmıştır.

ISBN: 978-625-5779-93-9